

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/237/2016
Identifikačné číslo spisu:	3213203397
Dátum vydania rozhodnutia:	18.12.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3213203397.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne PRUDENTIAL FINANCE DYNAMICS s.r.o. v skrátenej forme PFD, s.r.o., so sídlom Radlinského 1534/18, Bánovce nad Bebravou, IČO: 36 322 351, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Miletičova 5B, proti žalovanému 1/ Okresný úrad Trenčín, so sídlom Hviezdoslavova 3, Trenčín, žalovanému 2/ W., bytom B., žalovanej 3/ W. bytom I., žalovanému 4/ Slovenská republika, zast. Okresný úrad Trenčín, Hviezdoslavova 3, Trenčín, o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, vedenom na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 4 C 92/2013, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 25. marca 2015 sp. zn. 5 Co 147/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaní majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bánovce nad Bebravou (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 5. decembra 2013 č. k. 4 C 92/2013-183 v spojení s doplniacím rozsudkom zo dňa 28. januára 2015, č. k. 4 C 92/2013-281 rozhodol tak, že návrh žalobkyne, ktorým sa domáhala určenia neplatnosti Kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 17.12.2012, na základe ktorej došlo k prevodu nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX ako pozemok parc. reg. „C“ č. XXX/X o výmere 274 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemok parc. reg. „C“ č. XXX/X o výmere 594 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemok parc. reg. „C“ č. XXX/X o výmere 801 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemok parc. reg. „C“ č. XXX/X o výmere 369 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, nachádzajúcich sa v katastrálnom území J. uzatvorenej medzi žalovaným 4/ a žalovaným 2/ a žalovanou 3/ je neplatná, zamietol.

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozsudkom z 25. marca 2015 sp. zn. 5 Co 147/2015 rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s doplniacím rozsudkom potvrdil (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.) a žalovaným 1/ až 4/ nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil vecnou správnosťou skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“), ktorého prípustnosť odôvodňovala ustanovením § 237 písm. f/ O.s.p. a dôvodnosť ustanovením § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Namietala, že oba konajúce sudy vec nesprávne právne posúdili, nevykonali dôkazy navrhnuté žalobkyňou, čím jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Podľa žalobkyne súd záver o písomnej reakcii žalobkyne na List žalovaného 4/ nepodložil nijakým ustanovením právneho predpisu. Ďalej uviedla, že nie je právne zodpovedaná otázka, prečo by mala žalobkyňa podľa názoru súdu druhého stupňa na List, ktorý nespĺňa náležitosti návrhu na uzatvorenie zmluvy reagovať písomne. V danom štádiu nešlo o dvojstranný právny úkon, zmluvu, nakoľko tu absentovali predpísané náležitosti. Nie je ani zrejmé, prečo by až písomná reakcia žalobkyne na List mala byť dôvodom pre začatie rokovania. V konečnom dôsledku žalobkyňa nie je zrejmé ako súd došiel k záveru, že niektoré z Nehnutelností nie sú pozemkami príslušnými k stavbe. V tomto ohľade považovala žalobkyňa rozhodnutie súdu druhého stupňa za nepreskúmateľné. Žalobkyňa ďalej uviedla, že nevykonaním navrhnutých dôkazov prvostupňový súd a následne aj druhostupňový súd neúplne zistili skutkový stav veci, pretože nevykonali navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, čím porušili právo žalobkyne na spravodlivé súdne konanie. Žiadala zrušiť rozsudok odvolacieho súdu a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Súčasne žiadala aj o odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia.

4. Žalovaný 2/ vo vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza z náležité zisteného skutkového stavu veci a správneho právneho posúdenia, a tak nie sú dané dôvody na zrušenie rozsudku krajského súdu.

5. Žalovaný 4/ vo vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že nie sú dané dôvody na zrušenie rozsudku krajského súdu.

6. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená advokátom, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté, bez nariadenia dovolacieho pojednávania, preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

8. Najvyšší súd predovšetkým uvádza, že nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti (dovolaním) napadnutého rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 444 ods. 1 CSP (predtým obdobne § 243 O.s.p.) a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

9. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016 (13. mája 2015), t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), ktorý bol zrušený CSP, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a procesnú prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ustanovení § 236, § 237 ods. 1 a § 238 O.s.p.

10. Žalobkyňa dovolaním napadla potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky rozhodnutí uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., voči ktorým bolo dovolanie prípustné.

11. Predmetné dovolanie by bolo prípustné len vtedy, ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Žalobkyňa procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a ich existenciu nezistil ani dovolací súd, nepreukázaná bola tiež vada konania

namietaná žalobkyňou (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

12. O procesnú vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. išlo najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal strane sporu jej procesné práva priznané O.s.p. [napríklad právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom (§ 123 O.s.p.), byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), na to, aby mu bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)].

13. Dovolateľka vyvodzovala procesnú vadu konania vymenovanú v ustanovení § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. z toho, že rozhodnutie (rozsudok) odvolacieho súdu je nepreskúmateľné.

14. K uvedenej námietke dovolací súd odkazuje na zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 3. decembra 2015 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá tzv. inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku. Obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá veta tohto stanoviska, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabikh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

15. Prípustnosť dovolania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. nezakladalo ani nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu. V tomto smere najvyšší súd poukazuje na naďalej opodstatnené závery vyjadrené v judikátoch R 37/1993 a R 125/1999, R 42/1993, ako aj v rozhodnutiach najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012 a pre úplnosť poznamenáva, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nepatrí právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj I. ÚS 97/97).

16. Žalobkyňa z hľadiska obsahového v dovolaniach namietala, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, rovnako rozhodnutie súdu prvej inštancie, spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci. Nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

17. Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej nesprávnosti tvrdenej dovolateľkou a nevyšli najavo ani iné nedostatky uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p.; prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 238 O.s.p., najvyšší súd odmietol jej procesne neprípustné dovolanie podľa § 447 písm. c/ CSP bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napádaného rozhodnutia odvolacieho súdu.

18. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 veta druhá CSP neodôvodňuje. O výške náhrady trov konania žalovaných rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.